

[Parkov.]

og kan ikke udtydes paa den Maade, som Ministeren har gjort. Der er ingen Tvivl om, at den nuværende kommanderende General er fuldkommen paa det rene med, at hver af Afdelingerne er stærkere, er bedre udstyret baade med Personal og med Materiel end de tilsvarende Afdelinger under Hærloven af 1922, og han har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at naar der var Tale om en enkelt af de foreliggende Opgaver, vilde formentlig det Apparat, der kan stilles paa Benene, ogsaa være i Stand til at løse en saadan Opgave.

Der er allerede gjort en Del Bemærkninger om Vagtkorpset; og jeg kan slutte mig dertil og skal ikke forsøge mig med nogen Gentagelse i saa Henseende. Men det syntes, som om den ærede Ordfører for Venstre i og for sig saa med noget andre Øjne paa Statsmarinen, idet han gjorde opmærksom paa, at Forskellen med Hensyn til Udgifter jo ikke var stor, omkring 1 Mill. Kr.

Jo, der er nu noget mere Forskel, men der er selvfølgelig alligevel gjort en stor Synd imod Flaaden ved det Forslag, der blev vedtaget. Vi har nogle Artilleriskibe en kort Aarrække, og vi ved, at for at løse visse Opgaver, som kan og formentlig ogsaa under givne Forhold vil komme til Løsning, er det nødvendigt at have nogle Skibe, som er i Stand til at beskytte de Skibe, der skal foretage Mineudlægning, og til at beskytte de Miner, som er udlagt. I en kortvarig Række af Aar vil man vel ogsaa i nogen Maade kunne regne med de Artilleriskibe, vi har, og i hvert Tilfælde vil man med de Midler, som er til Raadighed, i bedre Grad kunne løse en Række af Opgaver end med en Statsmarine, som jo for øvrigt har den store Mangel, at den ikke har Undervandsbaade, der jo, naar de kan faa en Beskyttelse til at komme ud og kan faa Lejlighed til at angribe større fjendtlige Skibe, er et Vaaben, som i saa Henseende er af ganske overordentlig stor Værdi netop for Forsvaret. Overfor en paa Søen overlegen Flaade er Afrustningsforslagets Materiel — det gælder for øvrigt ogsaa den Flaade, som vi har faaet nu — ingen Hindring.

Jeg har tidligere gjort opmærksom paa — og det undrer mig, at der ikke er blevet taget Hensyn dertil —, at der i Forslaget om Statsmarinen stadig tales om 18—24 mindre Bevogtningsfartøjer paa tilsammen 3 600 Tons. Hvis man tager Minimum, 18 Bevogtningsfartøjer, og de skal være ensartede og den samlede Tonnage ikke

maa overstige 3 600 — det er Maksimum —, saa kommer der jo pr. Fartøj kun et Deplacement af 200 Tons. Jeg har gjort opmærksom paa, at man ingen Steder har Baade af denne Art med et saadant Deplacement, og at man i hvert Fald maatte gaa op paa omkring 300, ja, hellere noget højere. Der er endvidere peget paa, at der fra Marinestaben er kommet en Udtalelse, som tydeligt og klart understreger, at de Baade er for smaa — det var foranlediget af en Henvendelse fra vor Side i det den Gang nedsatte Udvalg, at Marinestaben blev spurgt, og vi fik det Svar, at 200 Tons er ganske utilstrækkeligt.

Det maa jo være en Skuffelse for Venstre, at de har mødt disse Forslag fra Regeringens Side. Venstre har vel nok troet, at der skulde være nogen Fornuft, om jeg saa maa sige, i det, der skete fra Regeringens og Regeringspartiernes Side, den Gang de sluttede sig til Venstre med Hensyn til Gennemførelsen af de Love, som nu gælder. Vi har ikke kunnet gaa med dertil, for Hærens Vedkommende, fordi vi ligesom den kommanderende General er af den Mening, at Antallet af Enheder er for lille, og for Flaadens Vedkommende, fordi den ikke byder de Skibe, som er nødvendige for, at Torpedobaade og eventuelt Undervandsbaade kan opfylde deres Mission. Men fremfor alt vender vi os, som jeg før tillod mig at gøre opmærksom paa, mod Afskaffelsen af den almindelige Værnepligt. Jeg ved meget vel, at der er gjort Forsøg paa at skabe en vis Lighed mellem de forskellige Klasser i Befolkningen i Henseende til den Repræsentation, de faar indenfor Vagtkorpset; men jeg nærer ingen Tvivl om, at man vil komme til at gøre meget sørgelige Erfaringer, og at man i hvert Tilfælde i nogen Maade maa regne med, at i Stedet for en Beskyttelse for den indre Ro i Landet kan i givet Fald et saadant Vagtkorps blive det modsatte.

I Lovforslaget vedrørende Grænsegendarmeriet er det i § 2 angivet, at Tjenestemænd kan modtage Uddannelse som Befalingsmænd ved Vagtkorpset og i Tilfælde af ekstraordinær Indkaldelse til dette antages til Tjeneste som Befalingsmænd i Vagtkorpset. Jeg har allerede, da vi sidst behandlede et lignende Forslag, gjort opmærksom paa, at det ikke vil faa nævneværdig praktisk Betydning. I væsentlig Grad vil man ikke kunne styrke Vagtkorpset gennem Tilførsel af et betydende Antal Befalingsmænd, thi det vil jo blot sige, at disse Befalingsmænd gaar fra Grænsegendarmeriet, og det vil i langt højere